

Łopata do gliny

NUMER INWENTARZA:

CMM/OR/63

TYTUŁ:

Łopata do gliny

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

1. połowa XX wieku

TYP OBIEKTU:

narzędzie

RODZAJ:

etnografia

WYSOKOŚĆ:

1010 mm

SZEROKOŚĆ:

150 mm

GŁĘBOKOŚĆ:

40 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

MIEJSCE POWSTANIA:

Łaszka, Polska

MIEJSCE POZYSKANIA:

Łaszka, Polska

MATERIAŁ:

drewno, metal

TECHNIKA:

struganie, połączenia materiałów

MAT. I TECH. OPISOWO:

Z jednego kawałka drewna wystrugano trzonek i część tnącą. Na końcu trzonka osadzono poprzeczny uchwyt, a krawędzie części tnącej okuto blachą.

DZIAŁ:

Oddział Muzeum Rybołówstwa

LOKALIZACJA:

Kąty Rybackie, Muzeum Zalewu Wiślanego

OPIS:

Łopata do gliny reprezentuje ten typ narzędzia używany w czasach, kiedy metal nie był jeszcze materiałem łatwo dostępnym. Wówczas całe narzędzie strugano z drewna, a jedynie krawędzie części tnącej okuwano metalem. Łopata używana była na Żuławach, w gospodarstwie szluczniczej rodziny Schmidów z Łaszki.

BIBLIOGRAFIA:

karta katalogu naukowego muzealiów etnograficznych, autor: Teresa Klim; KPZ-1-72/41

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.
[POLITYKA PRYWATNOŚCI](#)